

[Christmas Møller.]

vis saa megen Hjælp som vort. Jeg siger naturligvis ikke, at der ikke derfor kan være et og andet at rette, det er jeg ogsaa parat til at drøfte med Flertalspartierne og Ministeren. Lad mig nævne et Forhold, som synes mig at melde sig, det er Arbejdsløshedsfonden og den Tilstand, den er i. Det er et Problem. Jeg siger ikke, at vi kan blive enige om, hvorledes vi skal ordne dette Forhold, men naturligvis maa man erkende, at det permanente meget store Minus i Arbejdsløshedsfonden er en Vanskelighed. Derfor venter vi ogsaa med stor Iver paa, at Ministeren kommer med sine egentlige Ændringer til Arbejdsløshedsloven, og kan ikke rigtig forstaa, hvorfor det skal tage saa lang Tid. Vi forstaa, at Tingene kan tage lang Tid for den højtærede Indenrigsminister, men ikke, hvorfor det skal tage saa lang Tid for den højtærede Socialminister paa dette Omraade, og en virkelig Forhandling om hele dette Spørgsmaal tror jeg vil blive saare vanskelig, før vi ser hele Afsnittet angaaende Ændringer i Arbejdsløshedsloven.

Jeg tror ogsaa, man maa have en Plan fra Regeringen saavel med Hensyn til den øvrige sociale Lovgivning som med Hensyn til, hvem der skal betale Udgifterne, inden man kan tage endelig Stilling til Sagen. Hele det Omraade, Lovforslaget omfatter, hører til dem, som det altid er særdeles vanskeligt, naar man tænker paa, hvor meget de paagældende selv yder, at gaa stærkt imod, men naar jeg erindrer „Social-Demokraten“s Ord og tænker paa Stigningen i Udgifterne til den sociale Lovgivning, siger jeg, at først naar vi faar den samlede Plan fra Ministeriet, vil det være muligt at tage Stilling. Dernæst maa man have en ganske anden Klarhed over den Række af Problemer, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen rejste ved første Behandling af Ændringerne i de almindelige sociale Love. Vi maa have fuld Klarhed over Problemet: Ydelse af Understøttelse og Efter-spørgsel efter Arbejde, hvad jeg ikke synes, Ministeren — hverken i eller uden for Radioen — hidtil har givet. Endelig kan det naturligvis ikke nægtes, at det ikke let er muligt — for ikke at sige, at det er ganske umuligt — i en Situation, hvor det trækker op til en Konflikt mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og hvor man maa have Lov til at hævde, at Regeringens vigtigste Raadgiver paa det økonomiske Omraade, nemlig Medlem af Regeringspartiet, Nationalbankdirektør Bramsnæs, maa være af den Anskuelse, at med Hensyn til Lønninger maa status quo gennemføres i alle Fag, thi det

svarer til den økonomiske Politik, som er hans — det er vanskeligt, siger jeg, at sætte ind med en Lovgivning, der, selv om Reglerne bestemmer, at de Arbejdere, der er konfliktramte, ikke kan faa Understøttelse, dog er en Underbygning af hele den ene Side af Konflikten.

Rager: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling. Det, det drejer sig om, er i en ekstraordinær Situation at underbygge Arbejdsløshedslovgivningen; man kan maaske et Øjeblik studse over, at jeg kalder det en ekstraordinær Situation, og sige, at en saadan har vi nu haft i lang Tid, og dette skal ogsaa være indrømmet. Som Forholdene har formet sig herhjemme, siden den økonomiske Verdenskrise ogsaa begyndte at give Ekko her i Landet, har vi paa Arbejdsløshedsomraadet haft en Situation, som sammenlignet med, hvad vi tidligere var vant til, sammenlignet med de Arbejdsløshedsprocenter, vi tidligere regnede med, har været ekstraordinær. Vi har dog haft det Held at se, hvorledes den Politik, der har været ført — og jeg har Lov til at sige den Politik, der har været ført fra Regeringens Side — siden Forholdene begyndte at blive katastrofale, har ført til en stadig Nedgang i Arbejdsløshedsprocenten, en Nedgang, der kun blev afbrudt i December i Fjor, da vi noterede 31,7 pCt. med 30,3 pCt. i 1934, men ellers har den Maaned for Maaned ligget lavere, og i Januar i Aar, hvor vi kun har de foreløbige Tal, naaede vi ned paa 28,5 mod 29,5 i Fjor. Og naar vi bedømmer disse Procenter, maa vi vel erindre en Ting, nemlig at samtidig er Antallet af forsikrede Arbejdere steget stærkt, saaledes at Nedgangen i Virkeligheden ikke alene betyder, at der er saa mange Procent færre arbejdsløse, men den betyder samtidig, at der i Virkeligheden er betydelig flere beskæftigede end tidligere, nemlig foruden den procentvise Nedgang i Tallet af de arbejdsløse hele Tilgangen af Arbejdere. Derfor tror jeg, man har Lov at sige, at Regeringens Politik i en vanskelig Tid har fulgt en Linie i Retning af at skaffe større Beskæftigelse. Det hævdes naturligvis fra anden Side, at Regeringen ikke har formaadet at skabe en Politik, der skaffede Arbejdsløsheden helt bort, men jeg tror, at de, der hævder dette, vilde have meget vanskeligt ved at paavise de Veje, ad hvilke dette kunde være lykkedes. Den røde Traad er angivet derved, at trods de vanskelige Forhold er det lykkedes at skaffe Beskæftigelse ikke